

[Holstein.]

Men jeg føler mig overbevist om, at det ikke er sket; thi ligesom den Valutapolitik, der ønskes fra større og større Kredse i det danske erhvervende Samfund, ikke har den højtærede Regerings Øre af indenrigspolitiske og partipolitiske Grunde, som alle kender, saaledes er jeg ogsaa overbevist om, at med Hensyn til den principielle Ændring i Danmarks Handelspolitik, som er ønskelig og nødvendig under Hensyn til de revolutionerende Ændringer, der paa dette Omraade foregaar omkring os, har man heller ikke foretaget sig noget afgørende, fordi det strider først og fremmest mod den højtærede Udenrigsministers og det radikale Partis hidtil ufravigelig fulgte Frihandelspolitik.

Man skal lede længe efter en Udenrigsminister i Øjeblikkets Europa, der i Løbet af de 3 Aar, i hvilke den danske Udenrigsminister har ledet sit Ministerium, har en saadan Serie af handelspolitiske Nederlag at opvise som den højtærede Udenrigsminister. Hans første store Aktion var Danmarks Optræden paa Frihandelskonferencen i Genève. Den blev en Fiasko. Den næste store Aktion fra den højtærede Udenrigsministers Side var Mestbegunstigelsesfortolkningsaktionen i Genève. Den blev en Fiasko. Den tredje var den højtærede Udenrigsministers Aktion for Danmarks Tilslutning til Toldvaabenhvilekonventionen med den Motivering, at det var nødvendigt, at vi ratificerede denne Konvention af Hensyn til vort handelspolitiske Forhold til England. Den blev ogsaa en Fiasko. Som bekendt ratificerede England, for hvis Skyld det var særlig nødvendigt, at Danmark ratificerede, den ikke.

Den næste store Kampagne fra den højtærede Udenrigsministers Side var Oslokonventionen. Den er ogsaa blevet et handelspolitisk Nederlag for den højtærede Udenrigsminister, idet Medlemmer af denne den højtærede Udenrigsministers Entente har handlet i egen, nationalegoistisk handelspolitisk Interesse stik i Strid med, hvad den højtærede Udenrigsminister havde tænkt sig skulde blive Resultatet af denne handelspolitiske *entente cordiale*. Og endelig til sidst den højtærede Udenrigsministers Aktion for dog i det mindste at holde paa Stumperne af Oslo-Ententen, nemlig de nordiske Stater i Oslo-Ententen; heller ikke der har den højtærede Udenrigsminister positive Resultater at opvise.

Det skulde synes, at efter en saadan Kæde af handelspolitiske Nederlag kan den højtærede Udenrigsminister ikke med Føje,

som han ynder det under vanskelige Forhold, appellere til sin kendte Trio: Alvoren, Fornuften og Roen i den danske Befolkning. Nej, naar den højtærede Udenrigsministers Handelspolitik har været saa letfærdig og saa slet betænkt, som den har, og naar den har været saa stridende mod, hvad sund Fornuft tilsagde under Hensyn til den økonomiske Politik, der nu føres overalt i Verden, saa har det ingen rigtig Klang, naar den højtærede Udenrigsminister appellerer til disse tre Egenskaber, thi Uroen er i høj Grad fremkaldt af den højtærede Udenrigsministers Politik.

Det Spørgsmaal, som det har en Hovedinteresse at faa besvaret, er dette, om den højtærede Udenrigsminister og den højtærede Handelsminister vil benytte den Tid, der endnu er tilbage, til at tilrettelægge et fordelagtigt Forhandlingsgrundlag for Danmark, naar det skal gaa til ny Traktatforhandling med England. Vi har det ikke i Øjeblikket, for som et æret konservativt Medlem af Landstinget, Hr. Schovelin, saarigtigt pegede paa forleden under Valutadebatten i Landstinget, lader det sig ikke gøre at gaa til handelstraktatpolitiske Forhandlinger med England paa Grundlag af en saa haabløs og midlertidig Valutaordning som den, vi har i Øjeblikket; og det lader sig heller ikke gøre, hvis Danmarks Interesser skal blive godt varetaget, at gaa til nye Traktatforhandlinger med England paa Grundlag af en saa negativ Toldpolitik og Handelspolitik som den, Regeringen hidtil har fulgt.

I Virkeligheden er jo Forholdet det, at den højtærede Regering er midt inde i en Handelskrig ved Hjælp af Valutaordningen, men en Handelskrig uden fast Plan, tilfældig, vilkaarlig, brudstykkeagtig, obskur. Er det virkelig hensigtsmæssigt for Danmarks økonomiske Interesser at fortsætte denne Politik som hidtil? Den Udenrigsminister, som mere end nogen anden, hver Gang der var Tale om ændret Handelspolitik og aktiv Handelspolitik fra konservativ Side, altid svarede med, at vi vil da ikke udsætte Danmark for Handelskrig, han befinder sig i Øjeblikket i en Handelskrig, for saa vidt som Valutapolitikken benyttes handelspolitisk, og det gør den; den benyttes handelspolitisk, i begrænset Omfang, vilkaarligt, men dog handelspolitisk.

Ellers vilde det jo ogsaa være mærkværdigt, at det netop var handelspolitiske og toldpolitiske Foranstaltninger fra Tysklands Side til Fordel for det tyske Landbrug til Skade for det danske, som var Aarsagen til, at man fra Venstres Side henstillede til den højtærede Rege-